

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/215/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115209356
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115209356.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobkyne D. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým bytom J. J. XX, XXX XX T. T., právne zastúpenej Mgr. Martinou Slosiarikovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Jelšová 2A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému Sunny day, s. r. o., so sídlom Slnčné stráne 19, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 810 690, právne zastúpenému Mgr. Robertom Antalom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, o určenie povinnosti dodávať pitnú vodu, na základe odvolania žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/204/2015-88 zo dňa 30. 03. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 121,05 Eur (druhý výrok), p o t v r d z u j e.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 30. 03. 2016 konanie zastavil (prvý výrok) podľa v tom čase platného ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Zároveň rozhodol, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 121,05 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (druhý výrok), pričom vrátil žalobkyni časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 42,80 Eur (tretí výrok) a požiadal Slovenskú poštu, a. s. - prevádzkovateľa systému, so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124, aby vrátila žalobkyni súdny poplatok v sume 42,80 Eur, a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (štvrtý výrok).

V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 30. 04. 2015 domáhala uloženia povinnosti žalovanému dodávať jej pitnú vodu do rodinného domu na ulici J. J. XX v T. T.. Pred začatím pojednávania vzala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu a žiadala, aby súd o náhrade trov konania rozhodol podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 1, 2 s použitím ustanovenia § 150 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p, pretože v prejednávanej veci zastavenie konania zaviniť žalobkyňa s tým, že zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní uznesením zo dňa 27. 08. 2015 oslobodená od poplatkovej povinnosti v rozsahu 50 % z dôvodu jej osobných a majetkových pomerov. Z uvedených dôvodov úspešnému žalovanému na základe uvedeného priznal náhradu trov právneho zastúpenia len v rozsahu jednej polovice za úkony právnej služby - príprava, prevzatie, vyjadrenie k žalobe zo dňa 28. 01. 2016, účasť na pojednávaní bez prejednávania veci v rozsahu 1 základnej sadzby, spolu s režijným paušálom a DPH vo výške 242,10 Eur (za úkon právnej služby vo výške 89,50 Eur), t.j. v sume 121,05 Eur.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o náhrade trov konania (druhý výrok), podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Konštatovala, že pri späťvzati žaloby je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, pričom nie je vylúčené, aby súd dospel súčasne k záveru, že sú splnené predpoklady pre aplikáciu § 150 O.s.p.. Bol to žalovaný, ktorý po podaní žaloby vo veci samej a následne aj v dôsledku predbežného opatrenia nepokračoval vo svojom konaní a začal jej dodávať pitnú vodu do rodinného domu. Žalobu vzala späť v dôsledku konania žalovaného, preto nie je možné priznať mu náhradu trov konania. Ďalej uviedla, že pokiaľ by sa súd stotožnil s tým, že žalovaný je úspešným účastníkom konania, je správne aplikovať v danom prípade ustanovenie § 150 O.s.p, pretože v predmetnom prípade by sa celkové nepriznanie náhrady trov konania nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči žalovanému, nezasiahlo by podstatným spôsobom do majetkovej sféry žalobcu a neodporovalo by dobrým mravom. Je dôchodkyňou a v súčasnosti je v dôsledku E. H. A. pacientom, ktorý je odkázaný na členov svojej rodiny a okrem starobného dôchodku nemá iný príjem. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia zmenil tak, že náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie neprizná žiadnemu z účastníkov konania a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobkyne vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nepovažuje rozhodnutie prvoinštančného súdu vo veci náhrady trov konania za vecne správne, pretože aktuálny zdravotný stav ani majetkové pomery žalobkyne nie sú dostatočným dôvodom na aplikáciu ustanovení § 150 O.s.p.. Vznikli mu objektívne trovy konania bez jeho zavinenia a v konaní bol úspešný. Zdôraznil, že späťvzatie žaloby nebolo odôvodnené majetkovými pomermi žalobkyne ani jej zdravotným stavom, pretože žaloba žalobkyne bola od počiatku nedôvodná. V čase podania žaloby bola dodávka vody do domu žalobcu dávno obnovená.

4. Odvolanie žalobkyne bolo podané dňa 04. 05. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „ Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Pretože odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (druhý výrok) ako vecne správne potvrdil.

5. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému dodávať jej pitnú vodu do rodinného domu na ulici J. J. XX v T. T.. Pred začatím pojednávania vzala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu a žiadala, aby súd o náhrade trov konania rozhodol podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 1, 2 s použitím ustanovenia § 150 O.s.p. Následne prvoinštančný súd odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie podľa v tom čase platného ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (prvý výrok). Ďalej okrem iných rozhodol, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 121,05 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (druhý výrok). O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p., pretože v prejednávanej veci zastavenie konania zavinila žalobkyňa. Zároveň zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní uznesením zo dňa 27. 08. 2015 oslobodená od poplatkovej povinnosti v rozsahu 50 % z dôvodu jej osobných a majetkových pomerov, a úspešnému žalovanému na základe uvedeného priznal náhradu trov právneho zastúpenia len v rozsahu jednej polovice, t. j. v sume 121,05 Eur.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval správne podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, ktorá bola špeciálnou právnou úpravou. Zavinenie na zastavení konania je totiž potrebné posudzovať len z procesného, nie z hmotnoprávneho hľadiska. Tieto základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania platia aj pri rozhodovaní o náhrade trov zastaveného konania podľa teraz účinného § 256 Civilného sporového poriadku.

8. V predmetnom prípade sa žalobkyňa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému dodávať jej pitnú vodu do rodinného domu na ulici J. J. XX v T. T.. Pred začatím pojednávania vzala žalobkyňa žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu zlého zdravotného stavu, ktorý jej neumožňuje zúčastniť sa pojednávania ani znášať trovy konania a žiadala, aby súd o náhrade trov konania rozhodol podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 1, 2 s použitím ustanovenia § 150 O.s.p. Z uvedeného je teda zrejmé, že sa nejednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotného žalovaného (teda o prípad upravený v druhej vete § 146 ods. 2 O.s.p.) a zastavenie konania teda zavinila žalobkyňa. V tejto súvislosti odvolací súd ešte považuje za potrebné uviesť, že pri posudzovaní zavinenia použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou bolo správanie strany sporu (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu). Prvoinštančný súd tak v zmysle uvedeného správne priznal náhradu trov konania žalovanému.

9. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách aplikovať v tom čase platné ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p (§ 257 CSP), odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aplikácia uvedeného ustanovenia prichádzala do úvahy len v prípadoch, keď boli naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému žalovanému náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná, navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie už vo svojom rozhodnutí o náhrade trov žalovaného zohľadnil i skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní uznesením č. k. 9C/204/2015-57 zo dňa 27. 08. 2015 oslobodená od poplatkovej povinnosti v rozsahu 50 %, na základe čoho priznal prvoinštančný súd náhradu trov právneho zastúpenia žalovanému len v rozsahu jednej polovice, t. j. v sume 121,05 Eur.

10. Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmaval, pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobkyňa v odvolaní nenamietala (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnila) správnosť výpočtu žalovanému priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti priznanej náhrady trov konania.

12. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia súdu prvej inštancie (prvý, tretí a štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

13. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bolo v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).